

Fradista szemmel 7.

2011 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tóth Bence

Nagy ígéret. Az utóbbi évek legtehetségesebb Fradi nevelés? játékos. Ezt senki nem vitatja el tőle. Azt azonban igen, hogy nem volt képes soha egy edzőnél sem húzóemberré válni, sőt még stabil kezdő játékos sem tudott lenni. Voltak nagyszerű megmozdulásai, élményszámba menő góljai, cselei, de a formája egész egyszerően nem tudott állandósulni. Elférne rajta pár kiló izom az biztos, mert elég törekény, de amikor határozottan odalép, odateszi magát, nagyon nehéz kizökkenteni a súlypontjából. Lát a pályán, pontos passzokra, indításokra képes. Most a

Zalaegerszeg elleni mérkőzésen végig nagyon jól játszott, irányított, gól is szerzett. Détári külön foglalkozott vele, elbeszélgettek arról, hogy jó volna, ha idén már ne csak úgy beszéljenek Bencérrel, mint az örök ferencvárosi ígérettel, hanem úgy, hogy Tóth Bence a Ferencváros húzóembere, meghatározó játékosa. Gyerünk Bence, csak így tovább!

2001. szeptember 11. - a terror és a gyász napja! Idén már a tizedik évfordulója van a szörnyű tragédiának. 2010. szeptember 11. - az Újpest ellen elszenvedett történelmi 6:0 szintén szomorú évfordulója. A hétvégén a Fradi pont szeptember 11.-én lépett pályára, először Détárral a kispadon...

A stadion környékén a feszültség tapintható volt már a mérkőzés előtt. Elszánt, de lehajtott fejjel, izguló, kezeit tördel Fradistákkal találkoztam, akik rendre elmondták, hogy bíznak Détáriban, de ez a keret nagyon gyenge, csodát kell tenni, ha .... és itt álljunk meg egy szóra! A *ha* után mit is kellene mondani valójában: *csodát kell tenni, ha bent akar maradni az ország legnépszerűbb és legeredményesebb klubja az élvonalban*. Vagy talán, merészebb álmokat szövöggessünk és a *dobogóra várjuk a mai csapatot*?

Az idő választ fog adni a kérdéseinkre. De térjünk vissza a Ferencváros- ZTE mérkőzés krónikájához, hiszen ez volt az új tréner Détári Lajos bemutatkozása a csapat kispadján. Mindenki feszült figyelemmel várta Dömét, milyen mozdulatokkal, verbális és non-verbális kommunikációval fogja irányítani a megtépzott önbizalmú csapat tagjait. A mérkőzés igazi pikantériáját azonban, az a meglepetés történet okozta, hogy időközben a vendég zalaegerszegi csapat kispadját Prukner Tanár Úr foglalta el a válogatott mérkőzések miatti bajnoki szünetben. Prukner valljuk be meg is volt illetéve ettől, már a mérkőzés előtt a kivonuláskor látszott, hogy bizonytalanok a lépteik, hiába na - a Ferencváros az még most is a Ferencváros, ha valaki egyszer megéri ennek a fantasztikus "nagy családnak" a jelentőségét, esszenciáját, akkor egy életen át rabjává válik.

A mérkőzés eleje a megszokott tapogatózó játék helyett elszánt Fradit és keményen, határozottan, olykor durván védekezett Zalaegerszeget hozott. Szabó igyekezett megfogni a mérkőzést és szorta a sárga lapokat. Mind a két csapat görcsösen játszott, hiszen a tabellán elfoglat helyezés és a megszerzett pontszám nem hozhatott felszabadult örömfocit.

Néhány taktikai újdonsággal előrukkolt Détári. Otten fellépett a középpályára, míg hátul a Balog-Csizmadia kettős biztosította a kapunkat, a másik új elem Maróti jobbhátvéd szerepköre. azt kell, hogy mondjam remek húzásnak bizonyult mind a két változtatás. Már az első félidőben számos helyzetet dolgoztunk ki, ismét volt kapufa (Oláh), meg nem adott szábaályos gól (Hakola). Volt elképzelés a játékunkban. Ezt hiányoltam eddig. Tudatosan építettünk fel támadásokat, jól hoztuk ki a labdát hátulról - főként Junior jeleskedett ebben a játékelemben, de Balogot és Csizmadiát is dicséret illeti a határozott, ellentmondást nem tűrő védőmunkáért.

Bár a szünetben 0:0 állt az eredményjelző táblán érezhető volt, hogy előbb utóbb meg fog törni az átok, vezetést fogunk szerezni. Így is történt, bár kellett hozzá az is, hogy a vendégek Meyé kiállítása miatt tíz emberre fogyatkoztak. *(De emlékezzünk csak vissza arra, hogy ebben a szezonban hányszor játszottunk már emberelőnyben, és nem tudtuk kihasználni az adódó lehetőségeinket.)*

Most végre sikerült góllá váltani az emberelőnyünket, gyakorlatilag felröltük a ZTE védekezését. Tóth Bence nagyszerű beadására Oláh Lóri érkezett mértani pontossággal, megelőzve védőjét. Majd Somália harcossága után Tóth Bence már a második találatunkat is megszerezte. Nem volt kétség megszerezzük ezen a gyászos (szeptember 11.) napon az első bajnoki győzelmünket. Egy játékost emelnék ki, bár többen jó teljesítményt nyújtottak: Tóth Bence nagyszerűen irányított az egész mérkőzésen, gólt szerzett, gólpasszt adott - úgy játszott, ahogy azt várjuk tőle.

Gyenes6 – Maróti5, Csizmadia6, Balog Z.6, Júnior7 – Jovanovic5 (Lisztés6), Otten6, Tóth B.8 – Hakola6 (Rósa6), Oláh6, Somalia6(Pölöskey -)

Az ünneplés visszafogott, de méltóságteljes volt. egymásra talált ismét a csapat és a közönség. Nem kell sok a közönségnek, csak lássa a koncepciót, a hajtást, az akaratot a pályán. Aki a Ferencváros mezét magára ölti annak kutya kötelessége felszántani a pályát, csúszni-mászni a gy?zelemért! Vasárnap nem kellett csalódnai, hiszen a csapat meg tett mindent a három pont megszerzéséért. Ez az alap, de erre lehet csak építkezni. Tovább kell menni ezen az úton, együtt egymást segítve, hiszen csak így léphetünk el?re. Hétvégén jön az igazi fokmér? - a veretlen Gy?r otthonába látogatunk.

Mindent bele srácok! Hajrá Fradi!

Csépányi Balázs

Szerz? a Flag Polgári Magazin f?szerkeszt?je

Ajánló
